

16 И Пётръ стоѣше та чѣ-
каше: и като ѿвориха та-
го видѣха, и зѣмнѣхася.

17 И помаха имъ съ ржкѣ
та да мжлчатъ, и каза имъ
каквѣ гдѣ го и звади и зъ
темница та: и рече имъ:
кажете това на Іакѡва и на
брѣтїа та, и и злѣзе вжнъ
та ѿиде на друго мѣсто.

18 И като сжмна бѣде
голѣмо смѣшенїе междѣ во-
ини те, (защото не знае-
ха) кждѣ се денѣ Пётръ.

19 И Ирвдъ понѣже го
потраси и не намери го, ка-
то испыта хѣбавъ стражъ
те, заповѣда да ги погѣ-
батъ: а той слѣзе ѿ Іудеѣ
въ Весарія, и живѣеше тамъ.

20 И бѣше сердитъ Ирвдъ
на Тѹране те и сїдѹнане
те: ѡни ѡбѣче сички те со-
гласнѣ доидѡха при него,
и понѣже оумолиха Власта
постѣлникатъ царевъ, про-
сеха миръ (чрѣзъ него) по-
нѣже странѣ те тѣхнѣ ѿ
негово то царство се хрѣ-
неха.

21 И въ назначенъ день
Ирвдъ се ѡблече въ царска
та дрѣха, и като седна на
престолатъ си, прострѣ рѣчь
къ нимъ.

22 И народо вѣкаше: то-
ва ѣ гласъ Бжїи, а не че-
ловѣческїи.

23 И напроснѣ го поразїи
Иггѣлъ Господень, защото не

воздаде (таа) слава на Бгѣа,
и и зѣдоха го чѣрви и оумрѣ.

24 И слово то Бжїе расте-
ше и оумножавашесе.

25 И Варнава и савлъ вжр-
нахася ѿ Иерусалимъ во Ан-
тїохїа, като си свжршиха
сдѣжка та, и зѣха съ себе си
и Іѡанна който бѣше преи-
менѡванъ Марко.

ГЛАВА ГЛ

И въ цѣрква та коѣто бѣше
во Антїохїа нахождахася
нѣкои пророцѣ и оучители,
Варнава и сѹмеѡнъ, който
се наричеше Нїгеръ, и дѣ-
кїи Кѹринѣанинъ, и Мана-
инъ който бѣше воспитанъ
зѣеднѣ съ Ирвда четверо-
властника, и савлъ.

2 И като сдѣжеха ѡни гдѣ
и постехася, рече Дхъ стѣи:
ѿдѣлѣте ми Варнава и сав-
ла на сдѣжка та за коѣто
самъ ги повыкалъ.

3 Тогѡва постиха и помо-
лихася Бгѣ, и тѣриха си рж-
цѣ те на нихъ, и ѿпусти-
ха ги.

4 ѡни прочее като вѣдо-
ха прѣтени ѿ Дхѣ стѣгѣ,
слѣзоха въ селевкїа, а ѿ
тамъ ѿплывѡха въ Кѹпръ.

5 И като стигнаха въ
саламинъ, подѣваха слово
Бжїе въ соборица та Іудей-
ски: и имаха и Іѡанна сдѣгѣ.

6 И като проидѡха (сич-
киатъ) островъ дори до Пѣ-